Kız ve Küçük Tavşan

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Tavşan

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir cumartesi sabahı, Mia adında bir kız yeşil bez çantasıyla parkta seke seke yürüyordu. Yaprak toplamayı ve böcekleri izlemeyi çok severdi. Sarı tişörtünde küçük yapraklar vardı, mavi tulumunun önünde kocaman bir cep bulunuyordu. Mia'nın sıcak açık kahverengi bir teni ve gevşek bir at kuyruğu yapılmış dalgalı koyu kahverengi saçları vardı. Kocaman yuvarlak kahverengi gözleri bir çalının yanında küçük bir şey fark etti.

Çalının altında küçük bir tavşan büzülmüş, titriyordu. Avuç içi kadardı, yumuşak gri-kahverengi tüyleri ve beyaz bir göğsü vardı. Uzun kulaklarının içi pembeydi ve bir kulağı hafifçe sarkıyordu. Minik pembe burnu seğiriyordu ve kocaman koyu gözleri korkmuş görünüyordu. Mia yavaşça dizlerinin üstüne çöktü. 'Sorun yok, küçüğüm,' diye fısıldadı. 'Sana zarar vermeyeceğim.'

Mia tavşanın yardıma ihtiyacı olduğunu gördü. Zayıf ve yorgun görünüyordu. Onu nazikçe kucaklayıp bez çantasına koydu. 'Seni eve götüreceğim,' dedi yumuşak bir sesle. Tavşanın burnu seğirdi ama kaçmadı. Mia çantayı sıkıca tutarak dikkatlice yürüdü. Annesine göstermek için sabırsızlanıyordu.

Evde Mia'nın annesi sessiz bir köşede ona sıcacık bir yer hazırlamasına yardım etti. Bir kutunun içine yumuşak saman ve küçük bir battaniye serdiler. Mia içine taze su dolu sığ bir kâse ve birkaç marul yaprağı koydu. Tavşan samanı kokladı ve minicik bir ısırık aldı. 'Hoşuna gitti!' diye gülümsedi Mia. Ona Clover adını verdi, çünkü bulunduğu için şanslıydı.

Mia, Clover'ı dikkatle izledi. Sadece yiyecek ve suya ihtiyacı olmadığını fark etti. Saklanacak bir yere ve kemirecek yumuşak şeylere ihtiyacı vardı. Bu yüzden küçük bir karton tünel ve tahta bir kemirme oyuncağı ekledi. Clover tünelden geçti ve burnunu oynattı. Mia güldü. 'Yeni evini sevdin, değil mi?'

Mia her gün Clover'a taze saman ve sebze verdi. Su kâsesini temizledi ve köşesinin sakin ve sessiz kalmasını sağladı. Tavşanların karınlarının mutlu olması için bolca samana ihtiyaç duyduğunu öğrendi. Ayrıca zıplayıp oynamak için alana ihtiyaçları olduğunu da öğrendi. Mia küçük bir deftere notlar yazdı, Clover'ın en sevdiği şeylerin resimlerini çizdi.

Bir sabah Clover yemek yemek istemedi. Mia endişelendi. Tavşanların dişlerinin sağlıklı kalması için çiğnemeye ihtiyaç duyduğunu hatırladı. Ona taze bir elma dalı uzattı ve o mutlulukla kemirdi. 'Sadece yeni bir şeye ihtiyacın varmış,' dedi. Bir evcil hayvana bakmanın küçük değişikliklere dikkat etmek demek olduğunu öğrendi.

Mia, Clover'a küçük yuvarlak bir etiketi olan yumuşak mavi bir tasma verdi. Onu gururla taktı. Ayrıca tuvalet kâğıdı rulosunun içine saman doldurarak ona bir oyuncak yaptı. Clover onu havaya fırlattı ve mutlu bir zıplama yaptı. Mia alkışladı. 'Ne kadar oyunbazsın!' Onun her gün daha güçlü ve daha meraklı büyümesini izlemeyi çok seviyordu.

Clover'ın sarkan tek kulağı onu daha da özel yapıyordu. Mia onu nazikçe kontrol etti ve temiz olduğundan emin oldu. Tavşanların nazikçe tutulmaya ve dinlenmek için sessiz bir yere ihtiyaç duyduğunu öğrendi. Ona güvende hissedebileceği küçük ahşap bir saklanma yeri verdi. Clover güzel bir yemekten sonra içinde uyuklamayı çok severdi.

Mia'nın arkadaşı Ben ziyarete geldi. Clover'ı kucağına almak istedi ama Mia, 'Nazik olalım. Tavşanlar kapılmaktan hoşlanmaz,' dedi. Ben'e sessizce oturmayı ve Clover'ın kendilerine gelmesini nasıl bekleyeceğini gösterdi. Kısa süre sonra Clover, Ben'in kucağına zıpladı ve elini kokladı. Ben gülümsedi. 'Ne kadar yumuşak!' Mia başını salladı. 'Artık bize güveniyor.'

Mia, Clover'a bakmanın onun ihtiyaçlarını anlamak demek olduğunu fark etti. Tavşanlar hakkında kitaplar okudu ve veterinere sorular sordu. Tavşanların mutlu kalabilmek için arkadaşlara ve oyuncaklara ihtiyaç duyduğunu öğrendi. Ayrıca bolca saman, su ve sevgi dolu güvenli bir eve ihtiyaçları olduğunu da öğrendi. 'Sana en güzel hayatı yaşatmak istiyorum, Clover,' dedi.

Bir gün Clover saklanma yerinden çıkmak istemedi. Mia nazikçe içeri baktı. Burnu sıcaktı ve yorgun görünüyordu. Veterineri aradı; veteriner Clover'ın sadece fazladan dinlenmeye ve sıvıya ihtiyacı olduğunu söyledi. Mia yanında kaldı ve küçük bir şırıngayla su verdi. 'Yakında iyi olacaksın,' diye fısıldadı. Clover yavaşça gözlerini kırptı, sanki anlamış gibiydi.

Birkaç gün sonra Clover yine oyunbaz hâline döndü. Odanın içinde hızla koştu ve havaya küçük zıplamalar yaptı. Mia sevinçle güldü. 'Tamamen iyileştin!' İyiliğin, zor olsa bile yanında olmak demek olduğunu öğrendi. Ve sabrın evcil hayvanların iyileşmesine yardımcı olduğunu öğrendi.

Mia ve Clover en iyi arkadaş oldular. Clover evin içinde onu takip etti ve o kitap okurken yanına oturdu. Hatta adını çağırdığında gelmeyi bile öğrendi. Mia gurur duydu. Küçük bir tavşanı kurtarmış ve ona mutlu bir yuva vermişti. Clover da ona bakım ve iyilik hakkında çok şey öğretmişti.

Mia öğrendiklerini sınıfıyla paylaştı. Onlara tavşanların taze yiyeceğe, suya ve yumuşak samana ihtiyaç duyduğunu anlattı. Sakin hissetmek için oyuncaklara ve sessiz bir köşeye ihtiyaçları vardı. Ve her gün sevgiye ihtiyaçları vardı. Öğretmeni gülümsedi. 'Sen sorumlu bir evcil hayvan sahibisin, Mia.' Mia sevinçle parladı. Bir evcil hayvana bakmanın onun ihtiyaçlarını anlamak demek olduğunu biliyordu.

Artık her sabah Mia, Clover'ı taze bir tutam saman ve nazik bir okşamayla selamlıyor. Onun zıplamasını ve oynamasını, tek kulağının sarkmasını izliyor. İyiliğinin bir fark yarattığını biliyor. Ve bir evcil hayvana bakmanın, her gün sevmek ve anlamak için verilen bir söz olduğunu biliyor. Clover burnunu seğirtiyor ve ona sokuluyor. Mia gülümsüyor. 'Sana her zaman bakacağım.'